

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 411

гр. Стара Загора, 18.03.2026 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – СТАРА ЗАГОРА, I ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в закрито заседание на осемнадесети март през две хиляди двадесет и шеста година в следния състав:

Председател: Даниела К. Телбизова-Янчева

Членове: Николай Ил. Уруков
Атанас Д. Атанасов

като разгледа докладваното от Атанас Д. Атанасов Въззивно частно гражданско дело № 20265500500200 по описа за 2026 година

Производството е по реда на чл.413, ал.2 от Граждански процесуален кодекс /ГПК/.

Образувано е по частна жалба на „А.С.В.“ ЕАД, ЕИК № *****, със седалище и адрес на управление: гр.С., р-н Л., бул. “*****”, представлявано от законния си представител З.С.Б. – изпълнителен директор, действаща чрез юрк. С.Д., срещу разпореждане № 415/28.01.2026 г. по ч.гр.д. № 85/2026 г. по описа на Районен съд – Ч., с което е отхвърлено искането на заявителя за издаване на заповед за изпълнение на парично задължение по чл.410 от ГПК.

Частният жалбоподател твърди, че обжалваното разпореждане е неправилно и претендира неговата отмяна и постановяването на съдебен акт, с който се разпореди издаването на заповед за изпълнение.

След обсъждане на твърденията и доводите в частната жалба и материалите по ч.гр.д.№ 85/2026 г. по описа на Районен съд –Ч., съдът намира за установено от фактическа страна следното:

Ч.гр.д.№ 85/2026 г. по описа на Районен съд – Ч. е образувано по заявление на „А.С.В.“ ЕАД за издаване на заповед за изпълнение на парично задължение по чл.410 от ГПК срещу В. И. К., ЕГН – *****.

Заявителят е посочил, че вземането му произтича от договор за потребителски кредит № М0000005261/03.06.2021 г., сключен между

„М.П.М.“ ООД и В. И. К..

С последващ сключването на договора за потребителски кредит рамков договор за цесия от 14.05.2025 г. и подписано на същата дата Приложение № 1 към него, сключен между „М.П.М.“ ООД и „А.С.В.“ ЕАД, по силата на който последното е придобило вземанията, произтичащи от договора за потребителски кредит.

Заявителят е посочил, че за цесията длъжникът е бил уведомен от самия него с уведомително писмо с писмо с обратна разписка, изпратено на 22.05.2025 г.

Към заявлението са приложени договорът за потребителски кредит M0000005261/03.06.2021 г., сключен между „М.П.М.“ ООД и В. И. К..

С разпореждане от 19.01.2026 г. заповедният съд е намерил заявлението за нередовно и е дал указания на „А.С.В.“ ЕАД да представи договора за цесия, ведно с приложението към него, както и документа, удостоверяващ уведомяването на длъжника за извършената цесия.

В предоставеният му срок заявителят не е изпълнил указанията на съда.

С обжалваното разпореждане заповедният съд е отхвърлил заявлението, като е приел, че заявителят не се легитимира като кредитор на длъжника, т.к. не е доказано извършването на твърдяната цесия, както и тя да е била съобщена на последния.

При така установените факти съдът направи следните правни изводи:

Частната жалба е редовна, т.к. отговаря на изискванията на чл.275, ал.2 от ГПК и разпоредбите на закона към които той препраща, и е допустима, т.к. е подадена от процесуално легитимирано лице, в предвидения по закон срок за обжалване срещу подлежащ на инстанционен контрол съдебен акт.

Разгледана по същество същата се преценява за неоснователна по следните съображения:

Заповед за изпълнение не се издава, ако искането не отговаря на изискванията на чл.410 от ГПК и заявителят не отстрани допуснатите нередовности в тридневен срок от съобщението; ако искането е в противоречие със закона или с добрите; искането се основава на неравнопавна клауза в договор, сключен с потребител или е налице

обоснована вероятност за това; длъжникът няма постоянен адрес или седалище, респ. обичайно местопребиваване или място на дейност на територията на Република България.

Като изискване за редовност на заявлението разпоредбата на чл.410, ал.3 от ГПК предвижда, че когато вземането произтича от договор, сключен с потребител, и е в писмена форма, със заявлението да се представи договорът, заедно с всички негови приложения и изменения, както и приложимите общи условия, ако има такива.

Предвид, че заявителят основава претендираното свое право на договор за потребителски кредит, към който се прилагат правилата на Закона за потребителския кредит, и договор за цесия, за да е редовно заявлението му към него следва да са приложени освен договорът за потребителски кредит и общите условия към него, така и всички негови изменения.

Под изменения на писмения договор, сключен с потребител, следва да се разбират не само негови анекси/допълнения, но и всякакви други писмено обективирани изявления на страните или правни сделки, чиито обективни последици се изразяват в промяна на първоначалния договор, било по предмет, срок или по страни.

Такова изменение представлява сключеният между кредитора по договора за кредит и заявителя в заповедното производство договор за цесия, т.к. макар и да се касае до договор между кредитора и трето за заемното правоотношение лице, този договор има пряко отношение към изпълнението на задълженията на длъжника – потребител, респ. към защитата му от неравноправни клаузи и нелоялни търговски практики.

Предвид, че в заповедното производство целта на кредитора е да се снабди с изпълнителен титул по облекчен ред, то следва, че част от правомощията на заповедния съд за съблюдаване защитата правата на потребителите се отнасят до проверка дали произтичащото от договора за потребителски кредит вземане е преминало надлежно в патримониума на заявителя и дали е породило действие спрямо длъжника.

Това свое правомощие съдът може да изпълни, ако заявителят е посочил кога е сключен договора за цесия и на коя дата е било съобщена цесията на длъжника и е представил надлежните доказателства, представляващи изменение на потребителския договор – договорът за цесия и документът,

удостоверяващ, че цесията е съобщена на длъжника.

Този извод е валиден, т.к. съгласно императивната правна норма на чл.99, ал.4 от ЗЗД прехвърлянето на вземането има действие за третите лица и за длъжника от деня на съобщаването му на последния.

Предвид това за да издаде изпълнително основание, каквото представлява заповедта за изпълнение на парично задължение, на трето лице, което не е страна по договора, сключен с потребител, заповедният съд следва да провери дали това трето лице е материалноправно легитимирано като кредитор.

Тази проверка съдът извършва като се увери, че съгласно сключеният между първоначалния кредитор и потребителя договор, е налице предвидена възможност за прехвърляне на произтичащите от договора вземания от кредитора на трето лице, така и че длъжникът-потребител е надлежно уведомен за смяната на кредитора, на когото дължи изпълнение.

В случая заповедният съд е указал на заявителя надлежни указания за отстраняване на нередовности на заявлението, които не са били изпълнени, поради което и на основание чл.411, ал.2 т.1 от ГПК заявлението законосъобразно е било отхвърлено.

Неоснователни са доводите в частната жалба, че удостоверяването на сключеният договор за цесия и на факта на уведомяването на длъжника за цесията са ирелевантни за основателността на искането за издаване на заповед за изпълнение, т.к. целта на заповедното производство е проверка дали претендираното вземане е спорно.

В тази връзка следва да се държи сметка, че заповедното производство представлява антиципирана фаза на исковия процес.

В това производство заявителят претендира да му бъде издаден съдебен акт, който представлява изпълнително основание.

За целта съдът следва да установи, че вземането на заявителя е индивидуализирано и изискуемо, т.е. на първо място от изявленията на заявителя трябва да следва изводът, че той има вземане от посочения в заявлението длъжник, което подлежи на принудително изпълнение.

Когато заявителят твърди, че е кредитор на посочения от него в заявлението длъжник - потребител, и основава своето изискуемо вземане на

сключен с първоначалния кредитор на длъжника - потребител договор за цесия, той следва на първо място да заяви всички относими обстоятелства към сключването на действителен договор за цесия, с който му е било прехвърлено вземането на кредитора по договора за потребителски кредит, което има от посочения в заявлението длъжник-потребител.

На следващо място следва да заяви всички обстоятелства, относими към съобщаването на длъжника на станалата цесия - кога и по какъв начин е била доведена до знанието на длъжника.

Съобщаването на цесията на длъжника става чрез фактическо достигане на кредиторското, или на негов нарочен пълномощник, изявление, и едва от момента на получаването на това изявление съдът може да счита цесионерът за кредитор на длъжника.

Т.к. разпоредбата на чл.99, ал.4 от ЗЗД е императивна, то следва изводът, че заявителят следва и да удостовери с представянето на надлежен документ факта на уведомяването на длъжника за извършената цесия.

В конкретния случай заявителят изобщо не посочва в заявлението си и в подадената уточняваща го молба в кой момент е достигнало изявлението му, с което уведомява длъжника за цесията, до адресата, а още по-малко представя доказателство в тази насока.

Предвид гореизложеното Окръжен съд – Стара Загора намира обжалваното разпореждане за правилно, поради което следва да бъде потвърдено.

По изложените съображения и на основание чл.278, ал.4 и чл.271, ал.1 пр.І-во от ГПК Окръжен съд – Стара Загора

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА разпореждане № 415/28.01.2026 г. по ч.гр.д.№ 85/2026 г. по описа на Районен съд – Ч..

Определението не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____